

„Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea? Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitițe, și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, îngrijindu-se poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcămintea de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc neamurile; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.”

(Ev. Matei 6, 22-33)

Există griji mântuitoare. „Toată grija cea luminează de la noi s-o lepădăm”, se spune la slujbă, la Sfânta Liturghie. Deci, grijile lumești trebuie astupate cumva cu încrederea în Dumnezeu și în bunătatea Lui, făcându-ne datoria, pentru că dacă nu-ți faci datoria, grijile se înmulțesc și îngrijorarea crește. Dar există și o grijă pentru a deveni bun, o grijă pentru împlinirea voinței lui Dumnezeu, grijă de a trăi corect, grijă de a face ceea ce ești dator să faci. Există și griji mântuitoare, griji care te ridică, te angajează în viață sfântă, grijă de a-ți împlini datoriile pe care le ai prin situația în care te găsești. De exemplu, cineva care are familie, grijă de copii, de a-i crește, de a-i educa frumos și bine, grijă de a le da o înzestrare spirituală care să-i păzească de necazurile vieții, pentru că necazurile vieții vin de pe urma păcatelor. Ceea ce vrea Dumnezeu cu noi este ca în fiecare zi să trăim o viață frumoasă și liniștită, o viață din care să lipsească îngrijorarea pentru lucruri pământești, dar în care să se facă vădită grijă de a-I sluji lui Dumnezeu și de a-I face voia Lui. Și în felul acesta omul este angajat spre bine și nu este asuprit de rău.

Cuvântul din Evanghelie „Să nu ne îngrijim pentru ziua de mâine” îl înțeleg în sensul acesta: să nu ne îngrijorăm pentru ziua de mâine, dar să ne facem datoria în ziua de azi. Dacă ne facem datoria în ziua prezentă, ziua de mâine este rezolvată cu problemele care le-ar aduce dacă nu ne-am împlini datoria în ziua de astăzi. Bineînțeles că toate acestea le avem în vedere cu gândul la Dumnezeu, care l-a făcut pe om și cu posibilitatea de a se îngriji. Și chiar și cu posibilitatea de a se îngrijora. Dar Domnul Hristos vrea să-l despovăreze pe om de îngrijorarea păgubitoare și să-l angajeze cu grijă mântuitoare.

Există griji pentru trup și Sfântul Apostol Pavel în Epistola către Efeseni îi îndeamnă pe bărbați să-și iubească soțiile cum își iubesc trupurile lor (Efes. 5, 28). Sfântul Apostol Pavel zice că nimenea nu și-a urât vreodată trupul său, ci fiecare îl hrănește și-l încălzește precum și Hristos Biserica (Efes. 5, 29). Deci, nu e normal ca cineva să-și neglijeze trupul. E normal să-și îngrijească trupul. Domnul Hristos, de pildă, când era înconjurat de mulțime, mulțime care nu mai avea de mâncare, a zis că nu vrea să-l lase să lăncezească pe drum. Deci a intervenit, dându-le hrană. E o rânduială a Bisericii noastre ca să ne ajutăm unii pe alții, să ne îngrijim de sănătatea trupului ca să fie și sufletul în condiția de a se manifesta bine în cele spirituale. Deci, Sfântul Apostol Pavel, când compară iubirea față de soție cu iubirea față de propriul trup, are în vedere o îngrijire de trup, care este templul lui Dumnezeu, pe care-l dorim sănătos, împreună slujitor cu sufletul, chiar dacă, cum zice părintele Arsenie Boca referindu-se la trup, „fiecare dintre noi ducem un necredincios în spate”.

Părintele Teofil Părăian – www.biserica.org

Pe data de 19 iulie se împlinesc 2 ani de la trecerea la Domnul a părintelui Arsenie Papacioc, la mănăstirea “Sfânta Maria” – Techirghiol, al cărei duhovnic a fost din anul 1974. Părintele Arsenie Papacioc a trecut prin pușcăriile comuniste unde a pătimit alături de Părintele Iustin Pârnu, Ioan Ianolide, Valeriu Gafencu, Nichifor Crainic, Mircea Vulcănescu și alții. A fost eliberat în 1964 de la închisoarea din Aiud, beneficiind de amnistia generală a deținuților politici.

“**A iubi vrăjmașii e o poruncă, nu un sfat!** Eu, care stau de vorbă cu multă lume, am simțit că-mi spun - părinte, până aici! Fac orice, 1000 de metanii pe zi, dar să nu-mi spui să-mi iubesc dușmanii. Vedeți ghearele drăcești care stăpânesc pe fiecare? **Dacă nu poți să-ți iubești vrăjmașii, măcar să nu-i urăști**, și nu mai ești în baltă, ci pe treaptă. Să facem puțină cântăreală negustorească... Focul iadului e o realitate, nu o sperietoare adusă de duhovnici sau părinți în educația religioasă. Iadul e o mare realitate! Și dacă nu ierți, mergi în focul de veci. Focul de acolo e de mii de ori mai tare decât focul de aici, și-i fără lumină. Nu te vezi cu cineva! Și nu stai acolo un timp, ci o veșnicie! Dați-vă seama, îngrozitor! Pentru că nu numai suferința fizică te macină, ci și faptul că ești rupt de iubirea lui Dumnezeu pe veșnicie. Te îngrozește veșnicia asta, măi fraților! Te plictisesc de multe ori chiar niște bunătăți, că te sature de ele.” - **părintele Arsenie Papacioc** (<http://www.crestinortodox.ro>)

19 iulie - Sfânta Cuvioasă Macrina - s-a născut în anul 327 și a fost sora Sfântului Vasile cel Mare și a Sfântului Grigorie de Nyssa. Sfânta Macrina a fost cea mai mare din cei zece copii ai acestei familii. A fost logodită cu un tânăr nobil, care după un timp a murit. Când logodnicul ei a murit, **Macrina nu a mai dorit să se logodească** cu alt bărbat, spunând că: "Nu este drept ca fecioara logodită o dată cu un bărbat să caute după aceea iar logodna; chiar și după legea firii, **trebuie să fie o singură logodnă, așa cum este o singură naștere, și o singură moarte.**" După moartea logodnicului ei, Macrina intră în monahism împreună cu mama sa, Emilia, nevoindu-se în asceză aspră. După un timp, mama sa Emilia și fratele său, Sfântul Vasile cel Mare, au trecut la cele vesnice. La nouă luni după moartea Sfântului Vasile, Sfânta Macrina a fost vizitată de Sfântul Grigorie de Nyssa, care a aflat-o pe patul mortii. Cu puțin înainte de ceasul iesirii sufletului ei, Macrina s-a rugat Domnului astfel: "Stăpâne Atotputernice Doamne, Care dai odihnă trupurilor noastre prin somnul mortii pentru o vreme, Tu iar le vei scula pe ele la buciumul cel de apoi. Iartă-mi mie păcatele mele, Stăpâne Doamne lisuse Hristoase, și dă-mi mie cu suflet curat să ies înaintea Ta din acest trup stricăcios, dăruiește-mi mie ca sufletul meu fără de păcat să se înalțe, ca tămâia înaintea Ta." După aceea s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci pe frunte, ochi, față și inimă, și si-a dat sufletul.

20 iulie - Sfântul și Măritul Prooroc Ilie Tesviteanul este unul dintre cei mai mari profeți trimiși de Dumnezeu. Numele lui se poate traduce prin "cel al cărui stăpân este Dumnezeu, sau stăpânul meu este Dumnezeu". Născut în Tesva Galaadului, **Sfântul Ilie a trait în secolul IX înainte de Hristos**. Faptele sale sunt descrise în Vechiul Testament, dar se fac multe referiri la el și în Noul Testament.

Astfel, preoții evrei și leviții îi reproșează sfântului Ioan Botezătorul: "De ce botezi tu, dacă nu ești nici Hristosul, nici Ilie?" (Ioan 1:25).

Sf. Apostol Pavel (Romani 11:2-3), pentru a ilustra argumentul lui că Dumnezeu nu s-a lepădat niciodată de poporul său, se referă la o împrejurare grea din viața lui Ilie Tesviteanul care se plânga Domnului: "Doamne, pe proorocii Tăi i-au omorât, altarele Tale le-au surpat; am rămas eu singur, și ei caută să-mi ia viața", iar Dumnezeu îl ajută să izbândească asupra vrăjmașilor păgâni.

După Sf. Apostol și Evanghelist Matei însuși Iisus spune despre Ioan Botezătorul: "Și, dacă vrei să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină. Cine are urechi de auzit, să audă" (Matei 11:11-15). Se poate remarca **asemănarea dintre Sf. Ilie și Sf. Ioan Botezătorul în ce privește austeritatea și puterea muștrărilor pe care le făceau celor păcătoși**. Chiar și aspectul fizic este asemănător în descrierile din cărțile sfinte despre cei doi. Astfel în II Regi 1:8 se spune: "Ahazia le-a zis: «Ce înfățișare avea omul acela care s-a suit înaintea voastră și v-a spus aceste cuvinte?»»; Ei au răspuns: «Era un om îmbrăcat cu o manta de păr și încins cu o curea la mijloc»; Și Ahazia a zis: «Este Ilie, Tesviteanul!», iar în Matei 3:4 Sf. Ioan Botezătorul este descris astfel: "Ioan purta o haină de păr de cămilă, și la mijloc era încins cu o cingătoare de piele".

Apariția în slavă a lui Ilie pe Muntele Tabor, în momentul Schimbării la Față a lui Iisus Hristos, i-a uimit și înspăimântat pe cei trei ucenici care îl însoțeau atunci pe Mântuitorul. Ei s-au liniștit însă văzând că Ilie și Moise au vorbit cu El (Matei 17:1-8, Marcu 9:2-8, Luca 9:28-36).

Potrivit profetiilor Sfinților Părinți, **Dumnezeu îi va trimite pe Ilie și Enoh înainte de venirea lui Antihrist, să mărturisească pentru Hristos pe pământ și pentru a îi întări pe cei credincioși.** <http://ziarullumina.ro>

Bunicul unei fetite avea un obicei prost; seara se ducea pe câmp și fura tot ceea ce găsea, punea în căruță și venea acasă. Odată a **luat-o și pe nepoata sa pentru a ține calul**. Pe câmp, bunicul luă ce găsi, apoi veni către căruță uitându-se în dreapta și în stânga să nu îl vadă cineva, dar nepoata sa, din căruță, îl întrebă:

- **În sus te-ai uitat?** Atunci bunicul s-a gândit îndelung la cuvintele nepoatei sale și, de atunci, nu a mai furat niciodată.

*Uităm să privim în sus de nenumărate ori în viața noastră, făcând orbește fel de fel de răutați. **Căutăm să nu fim descoperiți de oameni – în fața cărora ne rușinăm – dar de Dumnezeu, Cel ce vede toate, nicidecum.** Câte măsuri de precauție ne luăm pentru a nu ne rușina pe lumea aceasta de tot ceea ce facem și cum omitem să privim în sus; și să ne întrebăm de fiecare dată: „Doamne, Ție îți place ceea ce fac eu acum, binecuvântezi Tu faptele mele?”* (Pilde ortodoxe)

Programul săptămânii 14 iulie 2013 – 21 iulie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	14 iulie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Duminica Sf. Părinți de la Sin. IV Ecumenic) - Pr.Ticu
Duminică	14 iulie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză - Pr. Dragos
Luni	15 iulie	17 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil – Pr. Dragos
Miercuri	17 iulie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr. Dragos
Vineri	19 iulie	9 - 11 - Taina Sfântului MASLU
Vineri	19 iulie	17 - 18 - Vecernia și acatistul Sf. Prooroc Ilie - Pr. Dragos
Sâmbătă	20 iulie	8 - 11 - Sf.Liturghie (Sfantul Ilie) și pomenirea celor adormiți - Pr. Dragos
Sâmbătă	20 iulie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a IV-a după Rusalii - Pr. Dragos
Duminică	21 iulie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Vindecarea slugii sutasului) - Pr. Dragos
Duminică	21 iulie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză - Pr. Dragos